

1 april, Gibraltar

Je maakt wat mee op zo'n Gibraltar reis: het gebied staat niet alleen bekend om zijn gevaarlijke of lastige zeestromingen, ook heerst hier onverwacht wind en dat hebben we gemerkt om de hoek van Tarifa heen naar de Golf van Gibraltar. In de haven zijn we nu ook plotseling van onze luie bank af geschud 's avonds om 21.30 uur. Annelies - met de vinger nog op de toets van de PC, keek met een verstijfde blik richting Peter: „Gaat ut waaien of zo? “Daarna moesten we onze zeebenen uittesten en het bleef meer dan 24 uur hard waaien, 6-7 Bft in de haven en het hield ook net zo plotseling weer op. Gelukkig ligt Skadi goed vast. Het was ook niet te vergelijken natuurlijk met de nachtmerrie in Póvoa de Varzim. Dit wa ook alleen wind en geen golven, dus we sliepen gewoon goed ,wel onder het gegier en gefluit van de wind tussen de masten (oordopjes helpen ook). In die 24 uur konden we mooi een middag de stad Gibraltar verkennen.

Ook vandaag gaan we lopend naar de Spaanse grens, die aan de startbaan van het vliegveld ligt. Je loopt na de douanecontrole te voet over de startbaan naar de Britse kant. We nemen een taxibusje naar de rots. Klein oponthoud: we hebben niet genoeg Engelse Ponden en willen onze oude Ponden opmaken, dus we lopen de Main Street weer in maar de Gibraltar International (ha ha) Bank accepteert alleen Visa kaarten dus het is een heel eind zoeken naar een bank die de Mastercard accepteert.

Eenmaal genoeg cash in de zak, gaan we met 4 Wit-Russen uit Minsk en een Poolse uit Brighton op weg naar de punt van Gibraltar. Onze gids en chauffeur heet Christian en vertelt veel. Hij is een Original Gibraltar. Hij scheurt met het busje over het smalle weggetje naar-en op de rots en vertelt dat een achtervolging uit een James Bond-film hier is opgenomen: the Living Daylights! Wij vinden het ook zeer levendig hier bij daglicht.

We bezoeken de hoogst gelegen druipsteengrot op aarde, met een kathedraal van druipsteen en zeker een der mooiste grotten ooit gezien.

De Kathedraal Grot, doet momenteel dienst als een auditorium. Het werd omgebouwd vanwege de natuurlijke akoestische eigenschappen van de kamers. Het is uitgerust met een betonnen podium en heeft een capaciteit van meer dan 100 personen.

Het is een regelmatige locatie voor evenementen, zoals drama's evenals de jaarlijkse Miss Gibraltar schoonheidswedstrijd. De grot wordt ook gebruikt voor concerten van alle muziekgenres, van opera's en filharmonische orkesten tot pop en rock.

Uitzichtpunten zijn prachtig. De apen, Makaken zijn leuk, ze kijken zeer onbeschaamd en Peter raakt een paar haren kwijt die een Makaak op de rots uit Peter's hoofd trekt. „Annelies, ga er nou even bij staan voor de foto". Annelies houdt haar haarclips vast... We zien ons bootje liggen vanaf de schitterende panorama's en zien de verre Spaanse kusten langs de Middellandse Zee en de sneeuw op de hoogste berg van Granada.

We bezoeken ook de militaire gangen, in de rotsen uitgehouwen en daterend uit "Le grande Siege". De educatieve wandeltocht geeft een interessant beeld van het beleg van Gibraltar. We zijn een stuk wijzer.

We vinden Gibraltar stad ongelofelijk druk, met veel Joodse juweliers, veel gebakwinkels en parfumerieën. We vergapen ons bij één winkel aan een prachtige verzameling Lladro-beelden. Verkeer is een chaos, wij lopen het liefst of kunnen bus 5 nemen voor slechts 1,20 euro (90 cent voor een senior). Ijsjes idioot duur, 3 drankjes voor 11,70 euro. Geen Spaanse prijsjes.

TIP: trek geen stadsplattegrond voor een euro uit de automaten die her en der verspreid staan: de automaten doen het niet of zijn leeg en de automaat geeft je euro niet terug!

Het Beleg van Gibraltar speelde zich af bij het begin van de Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog en eindigde in een mislukking van een operatie te land en ter zee van de Fransen en de Spanjaarden om Gibraltar in te nemen op de Britten. Het beleg duurde van 24 juni 1779 tot 7 februari 1783. Het Beleg van Gibraltar was daarmee de langdurigste slag van de Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog, terwijl er geen enkele Amerikaan in gevochten

heeft. De succesvolle verdediging van Gibraltar werd uitbundig door de Britten gevierd en werd beschouwd als een pleister op de wonde na het pijnlijke verlies van de Amerikaanse koloniën.

In 1704 werd Gibraltar tijdens Spaanse Successieoorlog door Groot-Brittannië veroverd. Tijdens de Vrede van Utrecht in 1713, die een einde maakte aan deze oorlog, mocht Groot-Brittannië Gibraltar als oorlogsbuit behouden. Vanaf dat moment echter heeft Spanje ook geprobeerd om deze zeer strategisch liggende rots terug te krijgen, hetzij met diplomatieke middelen, hetzij door herovering. De Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog bood een mooie gelegenheid voor een nieuwe poging.

Na de Slag bij Saratoga in 1778 koos Frankrijk de zijde van de Amerikaanse rebellen. In juni 1779 volgde Spanje Frankrijk in de steun aan de Amerikaanse opstandelingen tegen de Britse kroon. Frankrijk beloofde aan Spanje om van de herovering van Gibraltar het belangrijke oorlogsdoel te maken.

2 april, La Linea

We hebben Wifi van de haven, maar slechts voor 20 minuten en daarna moet je bijkopen. We willen onze Dongel niet gebruiken om alle foto's te uploaden, want dan zijn we 180,= euro aan extra MB's kwijt dus we kopen extra wifi van de haven, 30,= voor een week. Na 24 uur zijn alle foto's en vooral filmpjes nog niet eens helemaal in Dropbox gezet, zoveel hebben we...

La Linea heeft vele kanten. Opvallend is waar geld aan besteed wordt: de wijken rondom de haven. Naar de stranden toe, en het zand is hier grijs-beige, wordt het ongezellig. Er staan sportcomplexen en daarachter liggen de gewone buurtjes. Een oud fort mag van ons opgeknapt worden en vooral onkruid gewied. De huisjes van de woonwijk daar achter tonen de bekende elektradraden in bosjes aan muren, veel blaffende honden en soms een cactus achter tralies voor een raampje, want bloemen verwelken hier meteen in de hete zon. Straten zijn hobbelig, kapot en sommige woninkjes verlaten of vervallen. Alles in beton gebouwd met een verfstreek erover. Er zijn wat kale woonerven, en verder naar het centrum staat in de rij huizen af en toe een mooi pand maar dat valt niet op: eerste indruk van zo'n straat is: verwaarloosd. Dan is het centrum meteen heel levendig. Alle Spanjaarden zitten aan koffie, bier, tapas. Iedereen ontmoet elkaar op zaterdagmiddag. Opvallend is opnieuw hoe goed oude mensen in de samenleving deel uitmaken van het hele sociale gebeuren. Al zijn ze niet zo goed ter been, ze lopen in pak 1 langzaam over straat, genieten en nemen het ervan met een wijntje of koffie op een terras. Spaanse vrouwen doffen zich toch altijd op: zonnebril, hoge hakken, zeer zwarte of rode haren. We zitten bij de Pastelleria op het terras midden in de nauwe straat aan onze café doble, voor Annelies con leche. Achter ons is het plaatselijk Casino, zo blijkt ineens. De deur staat open en er staan wat mensen te babbelen in de entree waarachter een antieke vestibule schuil gaat. Naast de voordeur van dit oude pand is een schuifraam. Een oud heertje hangt er uit en communiceert met iemand op het terras. Hij brengt de dag door in de kaartkamer van het Casino, met nog twee andere opa's, gekleed in kostuum, met vest en al. Socializen doe je ook als je 80 bent in je beste kleren.

Het is behoorlijk leuk en leerzaam om de plaatselijke cultuur te bestuderen elke keer als je ergens bent. En vooral te zien hoe verdraagzaam mensen hier zijn...

De lucht is blauw de temperatuur heerlijk en terwijl we teruglopen naar Skadi om onze lunch te eten, zien we het verschil in klimaat dat zo opviel aan de stroming bij invaren van de Middellandse Zee, nu ook aan het firmament: boven het Atlasgebergte hangen zware donkere wolken die de Atlantische Oceaan op drijven en boven ons hoofd is en blijft het strak blauw. Dat is vertoeven en varen op de Middellandse Zee...

3 april, Gibraltar naar Ceuta, 14 mijl

Ceuta is een van de Europese havens naar Afrika, een plek waar de Middellandse Zee, de Atlantische Oceaan en de twee continenten verstrengelen om de stad te voorzien van zijn unieke karakter, waar christenen, joden, moslims en hindoes samen wonen, en grote gemeenschappen vormen.

MYTHOLOGIE

Volgens de Griekse mythologie, werden Afrika en Europa met elkaar verbonden door een bergketen totdat Hercules, tijdens zijn gevecht met Antaeus, met zijn knots op de bergketen sloeg en een opening in het landschap maakte, dat tegenwoordig de " Straat van Gibraltar " wordt genoemd. Bovenop Gibraltar en aan de ingang van de haven van Ceuta staat een beeld van Hercules die de continenten van elkaar scheidt.

Hebben we eerst beschreven hoe de zeestromingen werken in de Straat van Gibraltar, dan noemen we hier de invloed van de wind. We worden er mee geconfronteerd:

De Straat van Gibraltar is en van de meest consequente winderige stukken water, met een onregelmatig patroon: drie tot vier dagen in één richting, dan enkele uren afnemend en variabel, en dan 180 graden omslaand.

Wij varen uit La Linea weg en worden uitgezwaaid door diegenen die het ook hier lastig vinden weg te gaan nadat zij op een bepaalde manier vastgekleefd zijn geraakt. Hechting ontstaat al snel en wij vertrekken nog voordat we dat opnieuw voelen. Anderen die wij hier ontmoet hebben gaan ons volgen en zo beginnen wij te behoren bij de vertrekkers die "de Middellandse Zee gaan doen".

We tanken 80 liter voor 23 euro in de achterste haven van Gibraltar zelf, en varen de Golf in, camera op "stand-by" vanwege de dolfijnen, bikini-top aan: het is mooi weer, en we zien uit naar een mooie tochtje van 17 mijl naar Ceuta (uitspraak: Thioeta). Er is weinig wind, we zetten grootzeil erop en zetten de motor aan, weinig wind hadden we verwacht.

Nog in de Golf van Gibraltar begint er wat wind te komen, wat een verrassing, Peter zet de Genua erbij, zet de motor uit en Skadi loopt 6 knopen door het water. Helemaal buiten de Golf van Gibraltar begint de wind flink aan te trekken 5Bft. met een vervelende windgolf tegen stroom in. Het stuurt meteen vervelend. Na een klein halfuur, reven we de Genua maar het is te onstuimig, de wind wordt vlagerig en het gaat langer duren voordat we in Ceuta zijn. We halen de Genua weg en zetten de motor aan. We laten grootzeil staan met een knik in de schoot, hierdoor blijft Skadi hard doorvaren en tikt boven de 9 knopen snelheid door het water. De windgolven komen schuin van voren en we varen aan de wind.

Freija is uit haar fietsmand gesprongen en is van mening: het is toch een mooie dag mensen! Ze blijft bij de lier staan en je ziet haar denken: verrek dat wordt helemaal niks, en ze springt terug in de mand. Annelies legt Odin aan de lage kant binnen op de andere bank. Hij wil naar de kattenbak. Nee hè! Dat doet hij elke keer als we dit weer hebben. Na een poepie blijft hij in de bak staan en aanschouwt de kajuit en omstandigheden. Annelies trekt hem uit de kattenbak voordat hij er in blijft of gaat overgeven op de vloer. In zijn schapenvacht en met geruststellende knuffels gaat het goed.

Het wordt killer, Skadi ligt nog steeds erg schuin. Annelies trekt (schuin) haar zeilbroek aan en gooit Peter's jas naar boven. Skadi gaat een partij hard en schuin door het water en Peter zet het grootzeil ruimer. Door minder druk in het zeil gaat Skadi minder scheef. Annelies filmt e.e.a. en bedenkt dat ze toch meer ervaring heeft gekregen want ze is niet ziek en manoeuvreert met camera en al van links naar rechts, op de schuine racende Skadi om een paar beelden te "schieten".

De wind trekt verder aan naar 6Bft. met vlagen 7. NIET VOORSPELD!

Golven met witte koppen, hoogte met het oog gemeten 2 meter, en af en toe sproeit er een golf over de buiskap en kuip heen. Een spectaculaire vaartocht, met toenemende wind en windgolfhoogte, die ons doen concluderen dat we niet later weg hadden moeten gaan....

Havenverhaal

We varen voorbij de eerste dam, Peter laat het grootzeil zakken en roept de havenmeester op. Na een tijdje, wanneer we in de haven voor- en achteruit varen om op antwoord te wachten (tja Spaans tempo) horen we via de Marifoon: " plaats 9.. "Dan zien we aan de kade een meneer naar ons zwaaien en we varen naar hem toe.

Ja, nu zien we dat we moeten ankeren à la Middellandse Zee: aan geen vingersteiger dus, maar met lijnen die voor de boot ergens op de bodem vast zitten...Peter probeert de boot achteruit tegen de kade te krijgen, maar dat gaat hopeloos niet goed. We moeten vlak naast een ander schip liggen maar worden weggeblazen. Bij een tweede poging wordt Skadi door de harde dwarswind zijwaarts tegen de kade gedrukt. En van een plaats naast de buurman is geen sprake meer - er zitten nu meters tussen.

De havenmeester geeft Peter een lullig touwtje aan waaraan een dikke bodemlijn vastzit en hij roept in Marok-Spaans iets van: „, tirar,tirar!“ Het touwtje blijkt aanvankelijk ook nog vastgedraaid te zitten aan een kade-bolder en de havenmeester vraagt Annelies om een mes. Annelies pakt een keukenmes. De bodemlijn verschijnt drekkerig boven water en Peter probeert om met trekken de lijn voorop Skadi aan een kikker te krijgen en Skadi te draaien. Annelies geeft gas vooruit-achteruit. De havenmeester heeft onze achter trossen met moeite op de kade bevestigd. De boot draait na veel moeite haaks op de kade, maar zit onder de groene modder dat van de grondlijn af komt. Ook Peter is in een groene kikker veranderd. Hello Kermit, welcome to the Mediterranean!

Voorhoofden afnemend zegt de havenmeester ons: laat hem zo maar liggen, morgen verplaatsen we hem wel. Ja doe!! Dat gaan we dus niet doen!

6 april, Ceuta naar Ensenada de Estepona, 34,0 mijl

Vandaag gaan we van Ceuta richting Estepona en als het even kan willen we daar ankeren.

We vertrekken om half elf, een half uurtje na de Linea, het schip van Ian en Sarah. Weer een stel vertrekkers die een gelijke reis zoals wij aan het maken zijn en we zullen elkaar nog wel regelmatig ergens ontmoeten.

We varen de haven uit zonder wind, maar in de baai voor de haven staat een klein briesje. We trekken het grootzeil erop en varen tussen de pieren door de baai uit. Buiten zetten we direct de Genua erop, even in het tweede rif want je kan maar nooit weten, het is en blijft de Straat van Gibraltar en dus onvoorspelbaar. Voor ons zien we de Linea en we zetten de achtervolging is. Ta, zeilen blijft toch altijd een soort wedstrijd. De Linea is een Bavaria 430, iets groter dan Skadi en zou dus harder moeten varen. Al snel begint de wind wat aan te trekken en het wordt toch nog een dikke 5 soms zelfs 6 Bft.

Dat is ook aan de Skadi te merken, ze begint nu echt hard te lopen, ruim over de 8 knopen door het water tot zelfs over de 9 knopen over de grond. Maximale geklokte snelheid is 10,7 door het water. De golven lopen mee net als de stroom en dat is precies omgekeerd van wat wij hebben ervaren naar Ceuta toe, toen we wind tegen stroom hadden. Op deze manier is het heerlijk en spectaculair en Peter roept uit: sjonge jonge dit is optima forma zeilen! We lopen de Linea zienderogen in en uiteindelijk varen, of eigenlijk stuiven we er voorbij.

We zien dat de Linea het grootzeil en de Genua beide in het 2e rif heeft en toch loopt ze nog steeds uit het roer. De Skadi heeft het volle grootzeil erop en de Genua nog in het 2e rif en ligt heel rustig met bijna geen roerdruk.

Het verschil zit hem in de zeilen. De Linea heeft gewone, wat oudere draconzeilen waarbij de Genua geen profiel meer heeft, doordat hij in het 2e rif staat.

De Skadi heeft Tri-radiaal laminaat zeilen en door de speciale uitvoering van de Genua staat deze nog steeds met een mooi profiel. Ook laten de Laminaatzeilen de wind beter "los" waardoor sturen veel rustiger gaat en de Skadi vrijwel geen helling maakt. Goed materiaal betaalt zich dus uiteindelijk weer terug.

De wind is inmiddels aangetrokken tot een serieuze 6 Bft. met vlagen 7 en we racen op Estepona af.

Rond 15:00 uur neemt de wind plotseling af, tja kenmerkend voor de Straat van Gibraltar en de Genua gaat er helemaal uit. De golven nemen af en het lijkt erop dat we kunnen ankeren.

Om 16:30 uur laten we, na een geweldige tocht, in de Ensenada van Estepona het anker vallen. Uiteraard gaan de visspullen overboord, maar helaas ook deze keer moeten we in de koelkast duiken voor eten.

Er staan nog steeds behoorlijke golven en voor Annelies is dit vervelend. We besluiten maar te kijken hoe het gaat en de nacht toch voor anker te blijven liggen. De golven nemen wel af maar doordat de wind helemaal wegvalt komt de Skadi dwars op de golven te liggen waardoor ze begint te rollen. Annelies merkt op dat het misschien wel een nachtje boeken uitlezen wordt maar gedurende de nacht wordt het toch beter en kunnen we toch slapen.

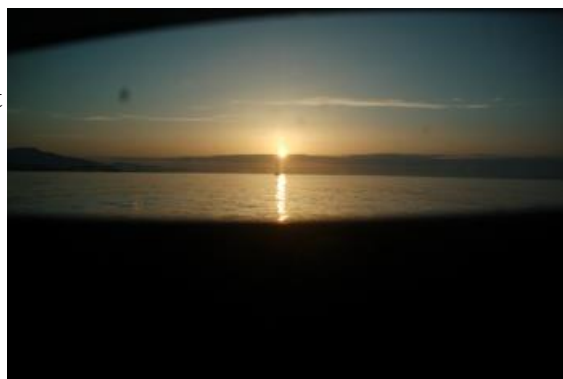
Dit was de derde ervaring in de Straat van Gibraltar en opnieuw deed de wind weer van alles wat niet voorspeld was. Het blijft hier goed opletten.

We zijn nu aangekomen in de Costa del Sol, wel bekend van de Zangeres zonder Naam:

["t Was aan de Costa del Sol.tingelingeling"](#)

7 april, van de Ensenada de Estepona naar Benalmedena, 34,1 mijl

Skadi rolt een groot deel van de nacht. Winpunt voor Annelies is dat ze toch wat slaapt. In de nacht gaat Skadi anders liggen waardoor het rollen minder wordt maar tegen de ochtend begint het weer van voren af aan. Annelies stelt voor, zolang we in het voorseizoen varen en dure havens nu slechts 21,= euro p.n. kosten, dan een haven op te zoeken. Doorvaren naar Formentera hebben we laten vallen, het is gewoon leuk om hier en daar even stil te houden. Ons zeilplan verandert elke dag, eigenlijk hebben we geen plan en elke avond en ochtend overwegen we wat we de volgende dag zullen doen.

Het is prachtig weer, met een stille zee, je begrijpt niet dat het luttele deininkje zulk vervelend rollen kan veroorzaken. De tocht naar volgende bestemming is plezierig in de zon maar wel met de motor aan. We laten Skadi met 1800 toeren heel rustig door het water lopen.

We kunnen uitgebreid een blik werpen op deze alom geroemde kust, in de jaren 60 het vakantieparadijs in opkomst. Nu ook zeer geliefd maar in 50 jaar stampvol gebouwd. De Andalusische bergen met - lezen we- stukjes authentiek Spanje daarachter, doen de hotel- en wooncomplexen en hoeveelheid golfbanen wat minder natuurvernietigend overkomen. Er zijn dolfijnen maar te ver van ons vandaan om goed te filmen.

Het loopt lekker en we varen rond 17.00 uur de haven in. We hebben nu een betere aanpak om aan te leggen met de vieze lijn uit het havenwater. Wel spoelt Annelies snel de modderspatten van het dek af. Ja, Middellandse Zee aanleggen is niet zo luxe. We liggen aan de kade vlak voor een mooi gebouwd appartementencomplex met winkels. Ons plan is uitrusten en morgen verder varen, winkelcentra doen we even niet. We betalen voor deze haven 22, 53 euro: in voorseizoen havenhoppen loont hier!

8 april, Benalmedena

Vandaag besluiten we om een dag te blijven liggen in Benalmedena. Dat blijkt achteraf maar goed te zijn geweest want er steekt een venijnige harde wind op die, zoals gewoonlijk, niet voorspeld was. Wel staat de wind uit de goede richting, Zuid West, zodat we een achterlijk windje gehad zouden hebben, maar ja een dagje door een vakantieparadijs lopen is ook niet te versmaden.

Door de Historie heen is de regio door vele culturen die dateren uit de Bronstijd, met inbegrip van de oude Feniciërs en Romeinen, bezet geweest en is ook sterk beïnvloed door de Moorse ontwikkeling van het zuidelijke Iberische schiereiland. De twee Almenara torens aan de kust dateren uit de 15e eeuw, oorspronkelijk gebouwd om de kust en de

bevolking te beschermen tegen de frequente invallen van Barbarijse piraten in de dagen na de reconquista (herovering) van de regio door Hendrik IV van Castilië.

Tegenwoordig, samen met de rest van de Costa del Sol, is het gebied uitgegroeid tot een belangrijke toeristische bestemming. De gemeente heeft te maken gehad met een ongekende stadsuitbreiding in de afgelopen jaren met veel nieuwe gebouwen en woningen die soms aantasting van het milieu veroorzaken.

Benalmedena heeft zowel een traditioneel Spaans dorp en een modern, aan de kust gelegen, toeristisch gebied. Veel auteurs geven theorieën over de oorsprong van de naam van de stad, maar geen enkele is bewezen. De eerste documenten, die verwijzingen bevatten naar Benalmedena uit de 15e eeuw hebben te maken met de strijd om om de Kroon van Castilla op de Nazari terug te winnen voor het Koninkrijk van Granada. De veronderstelling waarover de meeste historici het eens zijn is het Arabische toponiem van Ibn al-ma 'din' zoon van de mijnen voor de ijzer- en oker bedden, die gevonden zijn in het gebied. Een andere theorie, ook gerelateerd aan het Arabische woord Bina al-ma' din, waarvan de vertaling zou zijn: de bouw of de bouw van de mijn. Er zijn anderen theorieën zoals het Arabisch voor " mensen tussen de veren ", Bena-A La Ena. Een andere suggestie is dat de naam is afgeleid van Bina al-Madina, "de toestand van de al-Madina's familie"; op basis van historische gegevens waren ze een rijke familie van het islamitische Málaga en zouden ze het gebied hebben bezeten. Ook is gesuggereerd dat de naam van de gemeente afgeleid is van een zoon van de Madanafamilie, Ben al-Madana genoemd.

We lopen uit de voorste haven door de tweede haven en Annelies vergelijkt het direct met Venetië, appartementen omgeven door water met bruggetjes, met veel, heel veel schepen aan de privé steigers. Ook even verder op liggen de meest fantastische oude schepen waaronder de "Black Pearl", nee niet die van de Pirates of the Caribbean, maar wel een voor dagjes tochten op een zeeroversboot. We denken allebei direct aan La Verena van Henrique en Claude die hier helemaal niet zou misstaan om mee te doen met deze toeristische attracties.

Aan de haven wemelt het van de restaurantjes en we worden vaak, maar heel vriendelijk, gevraagd om te komen eten. Het ziet er allemaal gezellig uit en de prijzen liggen wel op Nederlands niveau. In Portugal waren we wel anders gewend.

Als we teruglopen zien we een kleine Chandlery en daar moeten we natuurlijk even naar binnen. Annelies vindt een Almanac van de Middellandse Zee, The Mediterranean Almanac 2015/2016. Hierin staat de gehele Middellandse Zee tot zelfs de Afrikaanse kusten maar daar moet je volgens ons even niet gaan varen. De Almanac is alweer een jaartje ouder maar we nemen aan dat de Belearen niet veel van hun plek verschoven zullen zijn. Peter merkt terloops op dat we deze dan wel 5 jaar kunnen gebruiken in de Middellandse zee en Annelies kijkt verschrikt en gelijk verbaast. Grapje

Ook vinden we hier de lang gezochte Led lamp die op het achterschip gemonteerd moet worden wat dan ook direct gebeurt als we aan boord zijn. 's-Avonds baadt het achterdek in het licht, precies zoals we het wilden.

Na het eten gaan we toch nog maar even een rondje lopen en worden we nog steeds gevraagd of we willen eten, maar helaas dat hebben we al gedaan. Een ijsje bij een Heladeria gaat er nog wel in.

Als we terug zijn op de Skadi merken we dat er in de haven een geweldige zwel staat waardoor de boot heen en weer wordt gegooid, een heel vervelend gevoel. Peter zet de windvaan helemaal in de voorste stand zodat deze niet tegen de kade aan kan komen op gevaar van beschadigen. Later in de nacht wordt de zwel minder en ligt de Skadi weer rustig.

9 april, Benalmedena naar Marina del Este, 40,5 mijl

We vertrekken om 11:00 uur, samen met de Lady Talisman, een stel Engelse vertrekkers, op weg naar Marina del Este. Dit lijkt een aardige tussenstop op weg naar Almerimar om de ruim 80 mijl in tweeën te knippen. Net buiten de haven zetten we het grootzeil er op, volgens de voorspellingen gaat er om 14:00 uur een Zuidwest 4 blazen en dan kunnen we zeilen. Om 12:00 uur blijkt er al een ruime 3 te zijn en gaat de Genua eruit en kunnen we verder zeilen. De voorspelde 4 Bft is er dus al weer veel eerder en wordt terloops ook nog een 5 met ruim 25 knopen wind! Weer anders dus dan de voorspellingen, maar dit vinden we niet erg. Annelies pakt het roer, om ook weer te wennen aan het sturen maar met een achterlijk windje en achterin lopende golven is dat best wel weer even wennen. Een paar keer wordt er geroepen dat het eng is maar na een minuut of 15 staat ze weer als vanouds te roeren.

Tegen 16:00 uur zegt Annelies: Het lijkt wel of de Lady haar zeilen weg heeft. Dat is gek want wij hebben nog steeds een dikke 5 Bft. Weer blijkt hier dat de Middellandse Zee zelf bepaald wat er gebeurt en dat niet WindGuru degene is die de wind bepaald. Binnen 15 minuten is het van 5 Bft naar 0 Bft en direct loopt de temperatuur op van 18 graden naar 25 graden. Van 4 lagen kleding naar 0, vandaag. Ook op de Skadi gaan de zeilen eraf en we varen verder op de motor.

Om 18:30 uur liggen we in de Marina de Este wat een ongelooflijk leuke kleine gezellige Marina blijkt te zijn.

Een hele vriendelijke bebaarde met-buikje en hippe-spiegelende-zonnebril havenmeester verontschuldigt zich dat hij bijna geen Engels spreekt maar met zijn beetje Engels en ons beetje Spitaliaans (Spaans en Italiaans) komen we er weer helemaal uit. We krijgen weer een plek waar we met een voormooring moeten aanleggen en zowaar, we krijgen er handigheid in. Toch nog maar even de zoute Skadi lekker afspreiten en meteen wat zeemeeuwenstront wegwassen.

We krijgen van Jan de Bruin via WattsApp een foto toegestuurd en zien ons zelf liggen in de Marina. Opgemerkt via Vessel Finder en zichtbaar via de webcam van de haven. Hoezo George Orwell 1984: Big Brother is watching you in 2016...?

Het dorp La Herradura ligt achter de heuvel en daar hebben we even geen zin, in om die heuvel op te lopen...

12 april, Marina del Este naar Amerimar, 48 mijl

Na een heerlijke zonnige dag in rustiek haventje Marina del Este (wat ons betreft behorend bij de top3 qua vriendelijkheid, flexibiliteit, ligging en kosten) varen we verder naar Amerimar.

We varen rond 10:30 de haven uit en zoals verwacht is er geen wind. Rond 13:00 begint de wind o te steken is er een kleine 4 Bft schuin van achteren en zetten we de Genua erbij om te motorzeilen. We kunnen hierdoor het toerental van de motor van 2200 terug zetten op 1800 en de snelheid blijft gelijk maar dat scheelt diesel en lawaai.

Om 15:30 staat er een goede 5 Bft en gaat de motor helemaal uit, de Skadi loopt nu 7 knopen over de grond en de verwachte aankomst tijd ligt rond 17:00. Zoals voorspeld trekt de wind verder aan en wordt het een dikke 6. Doordat we voor de wind weglopen en de golven van achter inkomen merk je het niet. Wel zien we de achterin lopende golven hoger worden tot ca 1 meter.

Als we vlak voor de haven de Genua weggrollen merken we pas hoeveel wind er staat en op de motor gaan we surfend de haven in. Aanleggen aan de hoge windkant met behulp van 2 man op de kant is geen probleem.

In het havenkantoor ondergaan we de ons reeds bekende papieren administratie rompslomp en daarna wordt ons uitvoering uitgelegd wat we waar in de haven kunnen vinden en dat is best veel. Het blijkt een heel groot havengebied te zijn met veel restaurantjes, winkeltje en 2 speelgoedzaken voor grote mannen, ook wel Chanderley geheten. Die gaan we zeker morgen opzoeken.

Na de administratie krijgen we een ligplaats aangewezen tussen de gebouwen dus veel last zullen we niet van de wind hebben verzekert de man ons in de receptie, en dat blijkt ook zo te zijn.

Opnieuw staan er 2 man van de haven ons op te wachten en Peter stuurt de Skadi achteruit naar de kade tussen 2 andere schepen in, achter vastleggen met 2 ruime lijnen en dan de mooring lijn naar voren uit het water trekken en voor vastmaken. Als laatste de lijnen achter aan trekken en klaar is de Skadi. We krijgen en routine en zin in dat Middellandse Zee aanleggen.

's Avonds nog even rondlopen en uiteraard een ijsje scoren. Het was weer een zeildag om met plezier op terug te kijken.

13 april, dagje vakantiecomplex Almerimar

Almerimar is een moderne, speciaal gebouwde badplaats die alle faciliteiten en zonschijn biedt die u nodig heeft voor een perfecte Costa Almeria vakantie. Gezegd met het beste klimaat in Europa en gelegen naast het helderblauwe water van de Middellandse Zee, heeft Almerimar mijlen van brede zandstranden, een 1000 ligplaatsen tellende jachthaven, een jachtclub en een vissershaven. Bars, restaurants, een zonzakantie ten top.

Weetje: in het achter de Costa de Almeria gelegen woestijnachtige onbedorven gebied zijn meerdere spaghetti westerns opgenomen.

De wind staat constant west. Als we straks noordwaarts gaan varen, zouden we wel eens goed kunnen ankeren hier en daar.

Het is een havendorp, barstendol nieuwe appartementen die grotendeels niet bewoond zijn-waarschijnlijk niet eens verkocht. De zwaluwen nestelen in de nissen, een papegaai krijst vanaf een leeg balkon, de mussen tjilpen wat af en het zou voor de katten een waar vogelwalhalla zijn, ware het niet dat er te vaak auto's langs de kade rijden, waar wij trouwens professioneel dankzij onze groeiende slag en assistentie van Marinemannen hebben aangelegd op - wederom- de Middellandse Zee-stijl. Het wordt nu wel tijd om een betere Stootwil te kopen om achter de boot te hangen zodat de windstuurinrichting niet beschadigd kan worden bij sterke windvlagen die het schip tegen de kade drukken.

We vinden deze Stootwil in Aramar Chandlery. We waren er trouwens een kwijt geraakt en nu hebben we er een die qua omvang beter beschermt voor achter de boot. Het geluk wil tevens dat in de Ferreria Nautico de betere accu's ons staan toe te lachen. Koop mij! Koop mij! 200 AH. Precies wat je nodig hebt, Peter!

Wij zijn van mening dat sommige dingen inderdaad op je liggen te wachten. De prijs is zeer gunstig. Laat in de middag worden ze bij de boot gebracht, Peter had de oude al klaar staan en deze worden direct afgevoerd zodat wij daar een omkijken naar hebben. Direct de nieuwe op zijn plaats en nu maar ankeren.

We varen nu elkaar steeds voorbij, wij en de Linea, van Ian en Sarah. Ook ligt de Lady Talisman hier in de haven, maar dit jonge stel is erg op zichzelf.

We zijn nu niet zo ver meer van Cartagena af, onze laatste stop voordat we naar de Balearen varen, wanneer het weer het toelaat.

Een klein maar belangrijk punt: wij ervaren nu al, dat alle verontrustende verhalen over-, evenals prijsindicaties van havens in de Middellandse Zee, gebaseerd zijn op spookverhalen. In de vorige Marina betaalden 27 euro p.n. all in. Hier: 15 euro en men heeft zelfs een overzomeringsaanbod van 500 euro per maand. Hoezo duur? Ons gemiddelde havengeld is nu al gezakt naar 22 euro per dag, 1 keer geankerd.

14 april, Amerimar naar Puerto de Genovés, 68 mijl

Vandaag komt de nieuwe transducer voor de Log binnen bij Aramar Chandlery en Peter loopt er om 10:30 uur heen om die op te halen. Annelies vult ondertussen de watertanks en om 11:00 uur maken we los en varen we naar het havenkantoor om te betalen en de verloopstekker voor de stroom terug te brengen. Het is druk met nieuwe schepen en vertrekkers en het duurt een eeuwigheid voordat alles is afgehandeld.

Annelies vaart de Skadi de haven uit en. . . loopt in de vaargeul vast op een ondiepte. Lekker is dat dus. Achteruit met de geit, ehhh Skadi en aan de andere kant van de vaargeul een nieuwe poging en die lukt.

Buiten de haven zetten we het grootzeil erop en we varen eerst een stukje tegen de 2 Bft wind in, naar een Zuid kardinaal en vandaar gaat de Genua eruit en de motor uit en het gaat verder op zeil. De Skadi loopt 6 knopen over de grond met een 3 Bft, helemaal niet slecht dus.

Zoals we al gewend zijn draait iemand om 15:00 uur de knop van de wind om en is het weer bladstil. De motor moet erbij en we varen rustig naar Cabo de Gata, Kaap van de katten, en hierachter in een prachtige baai laten we het anker vallen. Er staat een klein beetje wind waardoor de Skadi heerlijk rustig ligt te kabbelen op de golven. Zo hoort ankeren te zijn.

Op advies van Jan de Bruin gaat Peter proberen Squid (kleine inktvisjes) te vangen, maar helaas we zullen ergens een vismarkt moeten gaan opzoeken om deze lekkernij te gaan eten. Bij Bernardo kregen we deze heerlijk gefrituurd met zwarte mayonaise, mayonaise met inktvisinkt erdoor. Frituren zal wel lukken maar zwarte mayonaise maken???

's Nachts gaat het ankerlicht aan en samen met een Duits schip, wat hier ook al voor anker ligt, gaan we de nacht in. 's-Zomers zal het hier wel vol liggen want het is een fantastische plek temidden van de ruige stille natuur van het nationaal park Gata-Nijar.

De katten vinden het geweldig, die lopen een paar keer het dek rond en vinden het enerzijds raar dat er geen kade is en anderzijds heerlijk want er zijn geen mensen en auto's. Tis maar wat je wilt.

Ankeren moet voor Annelies goed of meer dan goed zijn en nadat we de vorige keer flink lagen te schommelen in de Ensenada van Estepona, is het deze keer goed te doen....totdat er een paar golven aankomen. o, nee hè? Van een schip waarschijnlijk. Daarna wordt het zeer rustig op het water.

Het "Parque Natural Martimo-Terrestre de Gabo de Gata Nijar", is het enige reservaat van zijn soort in Andalusië. Het park is beroemd voor geologen vanwege de bijzondere manier waarop vulkanisme hier heeft gemanifesteerd. Enkele kenmerkende en bezienswaardige vulkanische landschappen zijn: de krater die het best te zien is vanaf de Vallei Rodalquilar, de oolitische duinen bij Genovés, versteende lava bij Monsúl strand en de zwarte berg Cerro negro.

Het is één van de meest dorre landschappen van Europa, en een van de weinige vulkanische beschermde gebieden. Uniek zijn de ongerepte natuur en spectaculaire landschappen. Haar 63 km kustlijn en kliffen en de zeebodem zijn gecatalogeerd onder de hoogste kwaliteit in de Spaanse Middellandse Zeekust. Onder de fauna en de flora van het Park zijn een groot aantal bijzonder interessante soorten. Fauna van het park bestaat uit dieren die zich hebben aangepast aan een dor land, schaars water en -vegetatie. Reptielen en amfibieën zijn er overvloedig, en het is niet moeilijk om de stompneuzige slang zien of Ocelado-hagedis.

Vanwege de kristalheldere wateren en de rotsachtige bodem, die een uitstekend zicht onderwater mogelijk maken wordt dit park beschouwd als een paradijs voor duiken of gewoon snorkelen. Een vergunning moet hiervoor wel aangevraagd worden.

15 april, Puerto de Genovés naar Cartagena, 75 mijl

Om 7:30 kijkt Annelies wat slaperig uit het raampje van de slaapkamer en direct is ze helemaal wakker. Het is mooi, het is mooi, wordt er door de boot geroepen en ze stormt het bed uit, schiet een paar kleren aan, graait haar camera te voorschijn en rent naar buiten. Buiten aangekomen blijft ze maar roepen, wat is het mooi. . . .

Het is inderdaad prachtig de rode lucht en de rode wolken vlak voor de zonsopgang. Er worden foto's en een video's van gemaakt. Als de zon helemaal op is besluiten we om maar direct te gaan vertrekken richting Cartagena. We halen het anker op, trekken het grootzeil erop en varen de baai uit. Buiten aangekomen zetten we de Genua erbij en. . . helaas geen wind. Weer doet de Middellandse Zee precies waar ze zelf zin in heeft en houdt ze geen rekening met de windvoorspellingen van Windguru, El Tiempo en Windy. Die gaven allemaal aan dat het mooi zeilweer zou worden met een 3/4 Bft ZW.

Genua eraf en motor aan en dat wordt dan een hele lange tocht op de motor. Even overwogen we nog om een tussenstop te maken in Garrucha maar dan moeten we morgen ook weer verder, zoals het er nu uitziet op de weersvoorspellingen, ook op de motor.

Annelies heeft behoorlijk last van haar verkoudheid en haar keel en is druk met de Bisolvon en de Trachitolin de weer om de symptomen wat te onderdrukken maar echt helpen doet het niet. Ze maakt er maar het beste van maar dat valt af en toe niet mee.

Onderweg zien we wat drijven in het water, het lijken wel hele kleine stukje plastic maar het is een hele school kleine Kwalletjes, Velella Velella geheten. Ze gebruiken een soort zeiltje om zich voort te bewegen . Een heel bijzonder gezicht om honderden van die zeiltjes voorbij te zien drijven.

We varen de hele 74 mijl op de motor en tegen 19:30 lopen we de haven van Catagena binnen en meren af in de Yacht Port Cartagena die in de Imray wordt aanbevolen. We worden opnieuw geholpen door een zeer vriendelijke havenmeester om naast de "Scarlett" af te meren.

De Scarlett is ook een Beneteau Oceanis 40 en heel bijzonder is dat zij net als wij op 23 mei vorig jaar zijn vertrokken dezelfde dag als ons vertrek. Ook zij hebben hetzelfde idee, zie onze aanvankelijke reisplanning, om 2 jaar de Middellandse Zee in te gaan. We zullen elkaar dus wel vaker gaan ontmoeten.

Annelies heeft het wel een beetje gehad na zo een lange dag en de bijkomende verkoudheid en gaat na het eten direct haar bedje in. Wordt ze dan toch nog verstandig?????

16 april, Cartagena stad

De stad is in de 3e eeuw v.Chr. gesticht door Hasdrubal de Schone, een legeraanvoerder uit Carthago, broer van Hannibal. De stad werd Qart Chadast (Nieuwe Stad) genoemd, net als Carthago.

Oorspronkelijk was Carthago een Fenicische kolonie of nederzetting. Toen de oorspronkelijke Fenicische plaatsen Tyrus, Sidon en Byblos overheerst werden door andere volkeren, begon het evenwicht van de Fenicische cultuur en de Fenicische machtssfeer sterk naar het westen van de Middellandse Zee te verschuiven, met Carthago als nieuw centrum hiervan. Cartagena was onderdeel van de verdere verbreiding van deze invloedssfeer naar het westen toe. In 209 v.Chr., tijdens de Tweede Punische Oorlog, veroverden de Romeinen onder Scipio Africanus de stad, en ging ze onder de naam Carthago Nova (Nieuw Carthago) deel uitmaken van het Romeinse Rijk. Hiervan is ook de naam Cartagena afgeleid. Dus etymologisch gezien is in de naam Carthago Nova zowel het woord nieuw in het Fenicisch, als in het Latijn aanwezig, wat dubbelop kan lijken, maar het niet is, want het Latijnse 'nova' werd toegevoegd om het te onderscheiden van Carthago in Noord-Afrika. Tijdens de Moorse overheersing had de stad onder meer de naam Qartayanna, en had het een grote mate van autonomie. Het was een zelfstandig vorstendom dat later werd verenigd met het Koninkrijk Aragon.

Het is een prachtige dag wanneer wij de binnenstad - oude stad van Cartagena gaan verkennen. Vanaf de Marina die met een hek beveiligd is wandelen we over een houten vlonder-promenade naar een grotere strak en mooi

betegelde boulevard met rijen palmen en uitzicht op jachthavens, de Paseo de Alfonso XII. We steken over naar het grote plein Plaza del Ayuntamiento en de hoofdstraat Calle Mayor...hoe kan het ook anders :/

Veel modernistische gebouwen die gebouwd zijn in de stad, behoren tot de belangrijkste van deze streek. Deze modernistische gebouwen uit de late negentiende en vroege twintigste eeuw, toen de bourgeoisie werd geïnstalleerd in de stad als gevolg van de groei van de mijnbouw, benadrukken de rijkdom van deze tijd. Art-Deco gebouwen, modernistische- en electische- (combinatie van meerdere stijlen). Wij zouden tegenwoordig zeggen: wat een bij elkaar geraapt zootje, maar als het over antieke gebouwen gaat vinden we dat een cultuurgoed. Het ziet er ook prachtig en voornaam uit. Men wist het wel te plaatsen ook: op het kruispunt van twee straten, direct in het oog vallend. Ook in deze stad hebben de voornamen huizen mooie balkons van geweven gietijzeren symbooltjes, prachtige gevels met ornamenten en lantaarns en een indrukwekkende rij serres siert de Calle. We genieten van een warme lunch onder het volgen van allerlei begeleide groepen toeristen die aan onze neus voorbij slenteren achter de groepsleider met vlaggetje aan. Senior reizen en Peter en Annelies denken hetzelfde:...voordat we dát gaan doen....

Als beschermingsmuren bestaat er nog steeds de Punische Muur, gebouwd in 227 v.Chr. tijdens de oprichting van de stad. Dit is een van de weinige overblijfselen van het verleden van de Carthaagse stad.

Een eerste amfiteater werd in de 1e eeuw v.Chr. gebouwd, tijdens de regering van keizer Augustus. Het amfiteater waar nu nog restanten van zichtbaar zijn, is waarschijnlijk rond 70 n.Chr. gebouwd, tijdens de regering van Vespasianus. Het gebouw bood plaats aan ongeveer 11.000 toeschouwers en was daarmee een van de grootste amfiteaters van de provincia Hispania.

We lopen langzaam bergopwaarts naar het Castillo de Concepcion uit de 13e eeuw. Binnen het ruinecomplex is een kleine tentoonstelling en leerzame route over de geschiedenis van Cartagena ten tijde van Feniciërs en Romeinen met opvallend leuke holografische minivoorstellingen achter glas.

De stad is vanaf de toren gezien spectaculair. Uitzicht biedt een weidse blik over dorre Afrikaans aandoende heuvels, de commerciële haven met vrachtschepen en de Skadi in de jachthaven. Het is een en al stad en haven. Bijzonder vergezicht.

TIP:

Ben je in de buurt tijdens de 2de helft van september, dan kun je in Cartagena de strijd tussen de Carthaagse en Romeinse bezetters tijdens de 2de Punische Oorlog herbeleven in een kleurrijk festival!

17 - 19 april, Yacht Port Cartagena

Foto: wij liggen in de linker jachthaven waar het kleine witte motorjacht vaart...

Moe van de stadswandeling en met een plofhoofd valt Annelies op de bank. De luchtweginfectie die al een week lelijk opspeelt, heeft zijn effecten ook op de conditie. In onze medicijnkist zit Doxycycline en Annelies neemt het al een dag, wachtend op de wonderbaarlijke genezing.

Vroeg in de avond is het aanleggen van een motorjacht merkbaar hoorbaar en we hebben meteen geen uitzicht meer vanuit de kajuit - ja...op zwarte ramen. Je kent ze wel die witte giganten met verduisteringsvensters. Deze is maar klein: 13 meter en zo hoog als een huis - althans zo lijkt het.

Dan wordt er opeens op het raam geklopt. Het is de schipper van het motorjacht: „, heeft u misschien een kurkentrekker voor ons?" Tja, je geld zal maar op zijn.

De dagen staan in het teken van de verkoudheid en een enkel klein klusje. Annelies ligt voor vuil op de bank en Peter begint ook al een kriebelhoest te ontwikkelen. De katten hebben rust. Een loopje naar de Carrefour is haalbaar maar wel met een koffietje tussen de wandeltocht door. We verheugen ons weer over een geheel ander assortiment - seniormoment ten top! Opvallend is - en dat hebben we nog niet eerder gemeld - de hoeveelheid non-alcoholische bieren in het zuiden.

In de nacht worden we uit ons bed geslingerd door een Nederlands Containerschip dat op 100 meter voorbij dendert en ook kleine vrachtschepen veroorzaken vrijwel continue deining onder de Skadi. De wind uit west of zuidwest is niet prettig vanwege de swell, natuurlijk wel om in de kuip te vertoeven. Geen dure haven, maar dit is een te vermelden minpuntje.

Daarna draait de wind en komt uit noordoost en wij liggen redelijk stil achter de Carthaagse heuvels...totdat het gaat stormen. Hoeveel keer al sinds we in de Middellandse Zee zijn? Trouwens: voor de vaste blogvolgers even een notitie: dit heet hier onder insiders: Med, dus zo noemen we het voortaan. Peter zet de tent over de kuip en wij kunnen beschermd onder het gegier geblaas en gedreun van de storm ons drankje drinken. 8 Bft., geen Balearenweer, nog...

In de stad lopen 3000 toeristen vandaag: er is een cruiseschip aangekomen. ...Wist niet dat dat er ook nog in paste....

20 - 22 april, verkouden zijn is niet leuk

Elke middag voordat het ging stormen en nadat het ging stormen, wakkert de wind aan. Hij is voornamelijk zuidwest en dat blijft golven geven onder de boot. En dan zijn er nog van die @#%! vissersboten die er geen idee van hebben hoeveel zwel ze veroorzaken tijdens het aanlopen van de haven voorbij de jachthaven. Annelies krijgt Póvoa de Varzim-trauma's., alhoewel dat nòg erger was. Opwekkend bericht voor wie hier in de toekomst wil aanleggen: er wordt een platform gebouwd - nemen we aan, want een paar keer per dag komt een vrachtschip vlak achter ons tonnen steen in het water laten vallen. Duurt een jaartje maar dan zal het wel staan.

Het is de knop omzetten naar wind en uitzetten hier. Het is tamelijk fris (18 graden) met een spat regen en opeens barst de zon weer los. Au! Vest uit, je "shades" op!

Nog een verheugend nieuwtje Peter heeft de magische 79 kilo bereikt en Annelies is terug op beoogd gewicht met de verloren 5 kilo sinds ons vertrek. Time to shop! Nee, we gaan naar Vlissingen en daar hangt nog wel wat in de kast. (Nog nooit een "dikke" en een "dunne" garderobe gehad)

Derde leuk nieuwtje is ons bezoek aan de motorboot Shogun. Op een dag klopte Jaap aan de "deur" en Jaap is een van de (in Annelies' ogen) helden, die in 1984 al met een bootje met zijn vrouw naar Nieuw Zeeland vertrok. Heeft daar gewoond en gewerkt en is daarna in Japan terecht gekomen. Hij is zo bevoorrecht om het in Italië aangekochte motorjacht van een Japanse zakenman te mogen varen, de wereld over...

We gaan dus op de koffie op de Shogun. Peter, zelf geen motorboot-man (zwak uitgedrukt) is onder de indruk van het "equipment". Annelies kijkt op het houtwerk, alle kasten (!), de keuken met alles erop en eraan, de charmante eethoek, en stabilisatoren onder je boot is ook wel prettig zeg. Er kan 2700 liter water in en 7000 liter diesel. Motorjachten kunnen dus wel degelijk oversteken. Peter meldt Jaap dat hij in Gibraltar moet tanken, het kost daar 23 cent per liter. Jaap en vooral zijn opdrachtgever waarschijnlijk ook (die weet het nog niet) wordt daar helemaal blij van. 2000 films aan boord om je op regenachtige oceaandagen mee te vermaken.

Verhalen horen van ver over zee en over de ervaringen van Jaap...ouderwets gezellig met koffie met een koekje.

Ons ommetje bestaat vandaag uit een bezoekje aan de Chandlery, waar Peter klemmetjes koopt en Annelies altijd op zoek is naar een nieuw glaswerk - liever geen glas maar wel decoratief. Peter heeft energie over en we lopen de stad in. We vinden een hele andere archeologische opgraving van een Romeins badhuis dat overkapt is. Ook restanten van een oude Romeinse wijk met resten van een tempel. Deze wijk is eind 19e eeuw sloppenwijk geweest maar afgebroken en rondom de Romeinse overblijfselen zijn wandelpaadjes, rozen, lavendel en speeltuinen gezet. We hebben uitzicht op Cartagena, de zee en kunnen net niet de binnenzee zien - een bijzonderheid van Cartagena. Onze verdere wandeling door dit stuk Cartagena laat ons de vele afgebroken panden zien waarvan men de gevel laat staan, ingepakt en wachtend om aangesloten te worden op een nieuw pand: zo houdt Cartagena zijn 18e eeuwse aangezicht. Onverwacht staan we voor een enorm portaal met daarboven wapenschilden en een imposante

gevel, we staan voor een kerk die geïntegreerd is in de huizenrij. We gaan stilletjes naar binnen en blijven respectvol achterin de kleine koepelvormige kerk staan, want er is een dienst aan de gang. Een tiental Spaanse moedertjes prevelen de woorden van de priester mee...We besluiten de wandeling met een ijsje op een niet eerder gezien pleintje.

Peter, afnemer van veel paracetamol en rose pilletjes en drankjes, hoeft vandaag niet een herstellend middagtukje te doen, dus schept dat kans dat we morgen kunnen varen....

23 april, Cartagena naar het Mar Menor bij La Manga, 28 mijl

We vertrekken om 11.10 uur en worden door Jaap en zijn Japanse vriend/opdrachtgever uitgezwaaid. Er staat een West Zuidwestenwind 3 Bft. en we hijsen het grootzeil en zetten de Genua erbij. We zeilen mooi langs de commerciële haven van Cartagena en daarna de rotskust. Dit duurt 1 mijl en dan valt de wind weg. What's new! :/

We passeren het robuuste Nationaal Park La Muela. Hoge grillige rotsen en grotten omzomen het landschap. Om 14.21 uur komt de wind terug en hijsen we opnieuw grootzeil en zetten Genua erbij en ronden de kust van Portman.

Een weetje: Portman werd gesticht door de Romeinen in de eerste eeuw, met de naam van Portus Magnus (Puerto Grande). In tijden van de Arabieren werd het Al-Kabir Burtuman (Burtumán de Grote) genoemd. Later, in de veertiende eeuw, werd het volgens het boek *Montería* van Alfonso XI van Castilië Porte Mayn genoemd.

We varen langs een glooiender heuvelachtig gebied, we bevinden ons aan de voet van de Sierra de Cartagena waar op grote schaal mijnbouw plaatsvond en we vragen ons af waarom de bergtoppen hier deels nog terrasvormig afgegraven lijken. De heuvels zien er dor uit als een onwerkelijke natuur. En dit is de reden lezen wij later:

Klik hier indien geïnteresseerd: [de ramp in Portman Bay](#)

Dan komen we in een meer bewoonde wereld en opvallend groener met een kust van zandkleurige rotsen en daartussen strandjes. Campers staan daarboven en we zien kleine mensjes op de stranden lopen. Er schieten 2 dolfinnen onder de Skadi door. Peter kondigt dat luid aan en Annelies schrikt zich lam. Ze laten zich echter geen tweede keer zien.

We varen naar Cabo de Palos en La Manga kondigt zich aan met het ellenlange lint hoogbouw waarachter de prachtige binnenzee Mar Menor ligt.

We gijpen om de kaap heen en varen met 7 knopen op de ingang van het kanaal naar de Mar Menor af. De brug in het kanaal draait pas om 18.00 uur en we zijn een uur te vroeg. We ankeren net buiten de vaargeul en varen om zes uur onder de brug door naar de haven **Puerto Deportivo Tomás Maestre aan de Mar Menor**.

Een havenmeester helpt ons bij aanleggen en in de Capitanía worden we ongelofelijk hartelijk geholpen door de jonge havenmeester Jorge Juan. Annelies ziet de prijslijst van de havenmoorings voor een dag, een maand en een jaar en trekt meteen de conclusie dat hier overzomeren een gouden greep moet zijn! Balearen in juli en augustus willen wij namelijk niet doen. Dan schuilen wij hier.

25 april, La manga naar Torrevieja, 17,0 mijl

Vandaag varen we om 09:45 weg richting de brug die om 10:00 gaat draaien. In het kanaaltje naar de brug hebben we bijna 2 knopen stroom mee en 100 meter voor de brug draait Peter de Skadi om. Het is weer een raar gevoel om door het water vooruit te varen maar tov de oever achteruit te gaan. Als de brug gaat draaien mag Annelies de Skadi in het smalle kanaaltje draaien en dat is weer even eng maar blijkt na wat aanwijzingen van Peter toch wel weer mee te vallen. Weer wat er bij geleerd, nog even en dan weet Annelies alles van varen.

Buiten zetten we het grootzeil erop en de Genua gaat gelijk in een rif. Maar goed ook want de Middellandse zee houdt zich weer niet aan de afspraken, de wind is ruim 4/5 Bft (4 was voorspeld) en zit veel Noorelijker. Scherp aan de wind varen dus. Annelies staat 2 uur aan het roer en stuurt de Skadi met vaste hand zo scherp mogelijk. Na 2 uur neemt Peter het over. De wind trekt meer aan naar ruim een 5 en beluit nog wat noordelijker te gaan blazen. Hierdoor bouwen ook windgolven op waardoor het minder comfortabel begint te worden.

We hebben de keuze: Of kruizen en door naar Alicante en dat is nog ruim 40 mijl te gaan ETA 21:00 of richting Torrevieja, 4 mijl te gaan. De keuze is snel gemaakt: Torrevieja dus.

We kiezen voor de kleine verenigingshaven aan de linkerkant van de haven. Er blijken nog 3 plekken over te zijn voor onze diepgang maar daar liggen we dan ook lekker rustig.

's-Avonds gaat Odin weer een keertje op avontuur op de steiger maar als hij een klein wit keffertje ziet op een andere Nederlands schip houdt hij het toch maar voor gezien. Daarna zijn zus pesten gaat hem veel beter af. En dat is de tweede keer vandaag. We houden het in de gaten...

Het is nog even lekker toeven in de kuip en we merken op dat dit een haven is waar "you get stuck". Sinds La Linea en sinds we Nick hebben ontmoet is dit een nieuwe uitdrukking. Er liggen twee zeiljachten bij ons met "stuck" oudere mannen. N.B. sportieve oude mannen, niet het soort dat duf is geworden (even een weetje voor de lezende vrijgezellen dames die leeftijdsgrenzen stellen aan zeilende partners) ze hebben hun plek hier gevonden, voorlopig... en hebben vast veel meegemaakt...en veel te vertellen.

Een Nederlandse buurvrouw vertelt dat verderop een schip ligt van een 72-jarige Canadees die toch weer, na lange tijd hier gelegen te hebben, weg wil, maar niet meer durft. Tja, dat heb je dan ook nog. Gelukkig zijn er paar energieke jonge mannen die hem weer eens de zee op nemen en wie weet...waagt hij de sprong weer een keer...

26 april, Torrevieja naar Alicante, 27 mijl

Het is "bal" om 07.00 uur. Er klinkt rennen en gekrijs en Peter gooit de slaapkamerdeur open om een mep uit te delen. Freija is in een kast gevlogen en komt er niet meer uit. Ze zit ergens achter "het behang" tussen bank en pannenkastje. Odin krijgt een oorveeg en verdwijnt schuldig in een hoek. Annelies vindt het een mooie dag en gaat er al snel uit om thee te zetten. Ochtenden zijn in de zomer (het voelt hier als zomer) zó heerlijk. Koffie en genieten van de stilte en de blauwe lucht.

Een liedje van Bassie en Adriaan blijft maar door Annelies' hoofd spelen. Een of andere video die vaak voor de kids gespeeld is thuis... Alicante.

[Bassie en Adriaan: de dromen van Bassie-Alicante](#)

Het is weer een perfecte zeildag. Goed dat we gisteren zijn gestopt. Zoals vandaag kan het dus ook en wel veel vaker dan je denkt, als je maar tijd neemt.

Er staat een mooie zuidoostenwind, 2 Bft en oplopend naar 4Bft. Al snel nadat we de haven hebben verlaten gaan de zeilen erop. Nadat we eerst over deingolven zijn gevaren gaat de zee over in kabbelend water en we genieten van deze uiterst comfortabele tocht naar Alicante. Langs de bebouwde kustlijn van de Costa Blanca, met daarachter bergen.

De katten slapen. Freija in haar fietsmand. Maar na enkele uren wil ze eruit, zoals altijd en gaat in de kuip snuffelen. Ja je wilt zelf ook je benen wel eens strekken.

Odin is knock-out en ligt in zijn schapenvacht mandje in de kajuit.

Om 16.00 uur lopen we de haven in. We hebben gekozen voor de Real Regatta club. Prijzen zijn niet te vinden op internet maar het moet goedkoper zijn dan de Marina Alicante. Het scheelt 6 euro per nacht. Toch de moeite.

Wassen kost hier 3 euro ipv 5, de droger 2 euro voor een uur, ter informatie.

27 april, Alicante en de 3D straat

De Explanada de Espana, de lange palmenboulevard aan zee, is het symbool van de stad. De bestrating bestaat uit een kleurig mozaïek van meer dan 6 miljoen marmeren tegeltjes.

Alicante of Alacant werd in 230 v.Chr. door de Carthaagse veldheer Hamilcar Barkas gesticht als Akra Leuke ("Witte landtong"). Daarna was het onderdeel van het Romeinse Rijk en werd de stad Lucentum ("Stad van licht") genoemd.

In 711 tijdens de grote Moorse invasie in Spanje werd Alicante belegerd en uiteindelijk ingenomen. De gevluchte bewoners konden zich in het binnenland aansluiten bij de Visigotische legers die naar het noorden trokken, naar de Pyreneeën. De Moren gaven de stad de uiteindelijke naam Alicante. Van de 8ste tot de 13de eeuw was de stad in handen van de Moren.

Zij bouwden op de Benacantil (een rotsachtige, 166 m hoge heuvel die de stad domineert) een vesting om de stad tegen aanvallers te beschermen. Deze vesting groeide in de loop der tijden uit tot het Castillo de Santa Bárbara. Het dankte zijn naam aan de verovering van de vesting op 4 december 1248 (de katholieke naamdag van de Heilige Barbara) door de latere koning Alfons X van Castilië. In 1298 vond de overgang plaats op het Koninkrijk Valencia van Jacobus II van Aragón.

Onze orientatiewandeling brengt ons allereerst bij de lift naar het kasteel. Een enorm complex terrasvormig gebouwd met in elke dependance van de burcht een tentoonstelling. Hier en daar is het gebied overschaduwt met pijnbomen en cypressen. Vanaf deze vesting heb je naar alle kanten een overweldigend uitzicht op de stad, de bergen, de haven en de baai. Er zijn een paar cafeetjes en een restaurant. De temperatuur loopt al snel op tot 24 graden en we besluiten een verfrissend drankje en een lunch in de stad te nemen. We slenteren door de mooie oude stad en vinden een Pintxos restaurant. Dát hebben we lang niet gegeten. De stokbroodpartjes met 3/4 dubbele belegging glimmen ons toe. We nemen plaats aan de eetbar en In gesprek met de ober blijkt dit restaurant een Baskische eigenaar te hebben...wij zijn niet verbaasd.

We nemen een ijsje in de oude centrum. Deze ijssalon heeft 3 vitrines: 1 met 8 soorten noten ijs, 1 met 8 soorten chocolade ijs, en een met allerlei op likeur gebaseerde smaken. Te goed om niet te proeven/kopen. Over de wandelpromenade lopen we terug naar de haven en genieten van de weldadige aanblik van de palmen en het kunstzinnige tegelwerk met de hier en daar gesplitste straatbankjes en stoeltjes.

28 april. Alicante naar Altea, 29 mijl

Vandaag varen we van Alicante naar Altea een afstand van een kleine 30 mijl met een windvoorspelling 2 Oost en rond 3 uur krimpens naar NO 3 a 4.

We varen rond 10:30 de haven uit en zetten direct zeil. Er staat inderdaad een mooie 2 en de Skadi begint de dag rustig aan met een 3,5 knopen snelheid. Vis pulletjes weer overboord, het zal toch wel eens gaan lukken.

We zetten de Skadi op de gewone elektrische stuurautomaat, de zonnecellen leveren zoveel stroom dat de nieuwe accu's gewoon op 100% blijven staan met alles aan boord aan inclusief de koelkasten.

Langzaam begint de wind te krimpen en we moeten de koers wat bijstellen zodat we nu recht op Benidorm afvaren. OK dan maken we wel vlak bij Benidrom een slagje naar buiten en daarna weer de oude koers, zo kom je er ook.

Ha dit is de Middellandse zee, weten jullie nog wel!!! :

De wind begint aan te trekken en i.p.v. de mooie 4 Bft. wordt het alras weer een 5 NNO en is het niet meer bezeild. Ook beginnen er weer snel windgolven op te bouwen waardoor het minder prettig begint te worden. We besluiten dan maar om de motor aan te zetten om de grote klif achter Benidorm te halen en dan weer verder op zeil te gaan. Nou, denkt de Middellandse Zee, ik had dat anders gedacht.

De wind trekt door naar 6 Bft. en bij de kliffen van Punta de la Escaleta tot aan de Punta de Albir staan hele gemene korte windgolven van 1 - 1,5 meter. We moeten er weer eens recht tegen in en daarbij loopt de stroom ook nog tegen waardoor we 5 knopen over de grond lopen. De Skadi, en uiteraard wij en de katten, hebben er moeite mee en we pakken veel paaltjes.

Als we Punta de Albir ronden probeert Peter nog op het grootzeil, wat nog steeds stond, zeilend op Altea af te gaan maar de wind en de hoge golven laten de Skadi alle kanten op dansen. Ook het grootzeil wordt gestreken en op de motor gaan we op Altea af.

Annelies heeft tijdens dit alles Odin wat geestelijke bijstand gegeven. Hij moest natuurlijk weer op het moment suprême naar de bak en dat gaat dan niet goed. Versuft en misselijk liep hij door de kajuit en Annelies heeft in alle tumult maar even bij hem gezeten om hem weer rustig te krijgen.

Als we dicht bij de haven komen nemen de wind en de golven af en vrijwel zonder wind varen we de haven in. In de haven worden we gewenkt door een Marinero en alsof we ons hele leven niet anders hebben gedaan varen we achteruit de ligplaats in en wordt er op de Middellandse Zee-manier aangelegd.

We liggen nog niet stil of het begint ook nog te regenen. De Bimini biedt in dit geval uitkomst en die wordt er eerst opgezet, Daarna zeilen opbergen en schoon schip maken.

We kijken elkaar weer eens aan en zeggen: dat is de zoveelste keer dat de wind veel eerder en ook veel harder komt opzetten. Voortaan gaan we heel vroeg weg, dan maar zonder wind en op de motor om deze Middellandse Zee grillen niet meer mee te hoeven maken. Maar hopen dat de Middellandse Zee dit niet leest want anders gaat ze haar maatregelen nemen om nog eerder met raar weer te komen.

Voor Annelies blijkt dit toch weer een hele zware dag te zijn geweest, ze kruipt heel vroeg en heel koud haar bedje in om weer bij te komen.

Odin..... die is alles al weer lang vergeten en loopt de hele boot over om te kijken waar hij nu weer is. Wat is het leven van een Siamees toch ook simpel.

29 - 30 april, Altea en Albir

We zijn beland in het hart van de Nederlandse enclave, met als klap op de vuurpijl het Café aan de haven, waar we een appeltaartpunt met slagroom eten. We vragen aan de jongen die ons bedient:, heb je hem zelf gebakken?" „Nee...", zegt hij., mijn moeder". We worden meteen uitgenodigd om de volgende dag de verlate Koningsdag te komen vieren in de kroeg.

We halen voor het eerst in lange tijd de fietsen weer uit de bakskist en verkennen de kust. Altea loopt over in Albir met de vele cafetaria's met Noors, Engels en Nederlands menu. En gelukkig is er ook een Lidl.

Onze tweede dag hier is het prachtig weer. Vandaag gaan we de klif op fietsen. We bevinden ons in het **Parque Natural de Serra Gelada**. Vanuit Albir plof je ineens in de natuur. Het Frost-massief, zoals het genoemd wordt, stijgt als een indrukwekkend reliëf op uit de vlakte van Benidorm, Alfaz-de-Pi en Altea. De gekartelde kustlijn van meer dan 300 m. hoogte bevat een bijzondere vegetatie en fauna. De ligging midden in een toeristisch gebied wordt als uniek beschouwd.

Het is geoorloofd om te fietsen op het verharde wandelpad, een soort bergpas, naar de Punta Bombarda. Niet voor te stellen hoe we er omheen geploeterd hebben op weg naar Altea! En nu is alles stil. Men ankert in de baaitjes onder de klif en de zee is turquoise...zoals het hoort.

